

5. Вера љубав па и над То ј' јединства снага тад:
Један Господ, глава свим, Једна вера с' крштењем.
6. Заједнице то је крас, Так' управља Господ нас.
Браћо, у том стању сви К' небу поглед диж'те ви!
7. Истинито с' љубите. И без страха признајте
Божју милост у Христу, Која вам се даде ту.
8. К'о што с' Отац Син и Дух "Троје али једно свуд"
Тако једно буд'те ви, У братинској љубави.
9. К'о што вода, крв и Дух У крштењу теку туд,
Том', кој' милост Бож'ју сад Вером прими овде рад':
10. Тако спаја свеза та И у вери срца сва:
Сви смо једно тело свуд, Многе душе - један дух
11. Један Господ, па је тим И невеста једна с' Њим,
У Духу Му диже глас: Дођи мога срца сласт'!
12. По невесту Твоју Ти Дођ', Исусе љубљени, -
Скорим лице Т' покажи У неба вечној слави!

182. ИСКУПИТЕЉУ

1. Се - ђам Те се, ра - до - сти бес -

крај - на, У ср - цу ме са - да бу - диш

мом, То је јед - но од о - них тре - ну - ћа,

Што их да - јеш вер - ном ста - ду Твом.

2. Мутни часи младост ми кружише
Успомене црн се свија мрак; -
Откад Тебе нађох, Спаситељу,
Тренутак је мени блажен свак.
3. Пре нег' Тебе, Твој живот познадох
Срце моје мира немаше.
Сваком страшћу беше распаљено,
Пуно јада и бола беше.
4. Узбуњен са ватром од младости
Сљедих лажи, преваре жељи:
За сенком сам ја летио само,
Истина ми непозната би.
5. Пун поноса, себичности саме,
Без видела без понизности.
У заблуду дадох се занети,
И у свему греху роб бити.
6. Мислио сам, ако стечем славе
Стишат' ће се тежња моја та,
И то нађох, - ал' ипак празнина
Срца мога остаде ми сва.

7. Блудећ' кано овца без пастира
У пустињи, очај'о сам већ,
Да заситим глад не нађох паше,
Нит' извора да загасим жеђ.
8. У беди бих ја пропао тада,
Јад и мука притисла би ме, -
Да ја не чух Твој умилни позив,
О Пастире, Ти крепиш мене!
9. Како сам се међ' таласи љуљ'о,
Како ј' бурно тек'о живот мој!
Док најпосле не прибегох к' Теби,
Душе моје не открих Ти бол!
10. Често ме је нападала туга -
Срце и ум Ти разведри мој;
Све мир сами и само блаженство
Сад уживам, од како сам Твој.
11. Од онога дана избављења
Победу ми радо дајеш Ти,
Над свом тугом и над свим јадима, -
Ти ми дајеш блаженства сласти.
12. Нема мени више туговања,
У верности требао бити чврст, -
Спаситеља желим љубит' само,
Презирати понос и обест.
13. Тешко свету, кој' ту љубав мрзи,
И блаженство помућује то,
Јер вредности тога свет не схваћа,
У греха је жељам' огрез'о.
14. Не остав' ме, о Искупитељу!
Ак' и кријеш Твој Божанствен лик,
Претопи ме, к'о у ватри злато,
Те да Т' будем прави ученик.
15. Када после тих патњи чишћења
Нестане ме са света овог,

И кад тамо у земљи радости -
О Господе, - видим лица Твог: -

16. Тада ћу Те, о Помиритељу!
Очишћеним срцем славит' ја,
Тада ће ми место земске туге,
Мира Твога красота да сја.

183. ХРИСТОС ВАСКРСНУВШИ

(На глас број 53. и 80.)

1. У - стај, ср - це, дре - ши све - зе

Сад од сва - ке таш - ти - не, Хи-тај

к' не-ба до - мо - ви - ни, Бе - жи из те